

19 Μαρτίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΑΦΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ARISTO DEVELOPERS LTD ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6020).

5 Παράλειψη τοποθέτησης χειρολισθήρων και κιγκλιωμάτων στο δάπεδο εργασίας οικοδομής (τέσσερις κατηγορίες) — Απουσία προηγούμενων καταδικών — Συμμόρφωση — Επιβολή ποινής προστίμου ΑΚ25 σε κάθε κατηγορία — Κρίθηκε έκδηλα ανεπαρκής, και αντικαταστάθηκε με ποινή προστίμου ΑΚ250 σε κάθε κατηγορία.

10 Ποινή — Προσδιορισμός και επιμέτρηση — Αποτελούν ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει αν η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του νόμου, δεν ενεργεί αποτρεπτικά και δεν προστατεύει το κοινό.

15 Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Πρέπει να επιβάλλεται σε αδικήματα που αφορούν την ασφάλεια των εργαζομένων στους τόπους εργασίας τους λόγω των κινδύνων που περικλείουν — Οι εργοδότες έχουν αποκλειστική ευθύνη να συμμορφώνονται προς τους κανονισμούς ασφαλείας.

20 Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές με βάση τις οποίες επενέβη το Εφετείο προκύπτουν από τις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

Η έφεση επιτρέπεται. Δεν εκδίδεται διαταγή ως προς τα έξοδα.

25 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Γενικός Εισαγγελέας v. Εταιρείας Bisco Ltd και Άλλων (1991) 2 Α.Α.Δ. 16,

Παντελής Κυριάκου & Υιοί Λτδ v. Επαρχιακού Λειτουργού Εργασίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 242.

Έφεση για ανεπάρκεια ποινής.

5

Έφεση από τον Επαρχιακό Λειτουργό Εργασίας Πάφου κατά της ανεπάρκειας της ποινής (πρόστιμο £25,- στον κάθε κατηγορούμενο για κάθε κατηγορία) που επιβλήθηκε από τον Φ. Χαρολάμπους, Ε.Δ. σε τέσσερις κατηγορίες κατά παράβαση των κανονισμών περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973 όπως έχουν τροποποιηθεί.

10

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Εφεσίοντα.

15

Καμία εμφάνιση για την Εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

20

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα απαγγείλει ο Φρ. Νικολαΐδης, Δ.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της επιβολής ποινής από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου σε τέσσερις κατηγορίες που αφορούν παράβαση λήψης επαρκών μέτρων ασφαλείας σε οικοδομή. Συγκεκριμένα οι κατηγορούμενοι 1 που είναι εταιρεία οικοδομών και ο κατηγορούμενος 2 διευθυντής της εταιρείας, παραδέχτηκαν ενοχή σε τέσσερις συνολικά κατηγορίες για παράλειψη τοποθέτησης στις 4.2.1995 χειρολιθίων και κιγκλιδωμάτων στο δάπεδο εργασίας οικοδομής στην Πάφο στην οποία απασχολούνταν ως εργολάβοι οικοδομών. Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως εκτέθηκαν από την Κατηγορούσα Αρχή είναι απλά. Σε επίσκεψη του αρμόδιου επιθεωρητή στο εργοτάξιο διαπιστώθηκε η παράβαση. Σε νέα επίσκεψη του επιθεωρητή, τρεις 35 περιπτώσεις αργότερα, διαπιστώθηκε συμμόρφωση. Το πρωτόδικο δικαστήριο αφού σημείωσε την έξαρση στα εργατικά ατυχήματα και το γεγονός ότι στην πρόσφατη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου τονίζεται η ανάγκη επιβολής αυστηρών και αποτρεπτικών ποινών και αφού έλαβε υπόψη ότι οι κατηγορούμενοι δεν 40 βαρύνονται με προηγούμενες καταδίκες προχώρησε στην επιβολή σε κάθε κατηγορούμενο ποινής πρόστιμου £25 σε κάθε κατηγορία.

Ο προσδιορισμός της ποινής και η επιμέτρηση του ύψους της

5 ανήκουν πρωταρχικά στη σφαίρα ευθύνης του πρωτόδικου δικαστηρίου και το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του νόμου, δεν ενεργεί αποτρεπτικά και δεν προστατεύει το κοινό (*Γενικός Εισαγγελέας v. Εταιρείας Bisco Ltd και Άλλων* (1991) 2 Α.Α.Δ. 16).

10 Η ανάγκη για περιορισμό και καταστολή των αδικημάτων που αφορούν παραβάσεις των κανόνων ασφαλείας έχει επανειλημμένα τονισθεί. Χαμηλές ποινές συνιστούν ουσιαστικά ενθάρρυνση, ενώ λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους που περικλείουν οι σχετικές παραλείψεις των εργοδοτών, οι επιβαλλόμενες ποινές θα πρέπει να είναι σαφώς αποτρεπτικές. Η διασφάλιση της συμμόρφωσης των εργοδοτών με τους κανονισμούς ασφαλείας αποτελεί αποκλειστική τους ευθύνη, από δε τη συμμόρφωση αυτή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η αρτιμέλεια των εργοδοτούμενων. Είναι περιττή η επανάληψη της διαπίστωσης ότι μη συμμόρφωση με τους κανονισμούς ασφαλείας ενέχει εμφανείς κινδύνους για τη σωματική ακεραιότητα ή τη ζωή των εργοδοτούμενων. (*Παντελής Κυριάκου και Υιοί Ατδ v. Επαρχιακού Λειτουργού Εργασίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. 242). Το Ανώτατο Δικαστήριο είχε επανειλημμένα την ευκαιρία να τονίσει τη σοβαρότητα με την οποία πρέπει να αντιμετωπίζονται οι σχετικές παραβάσεις, αφού βέβαια η ευθύνη των κατηγορουμένων εκτιμηθεί σε σχέση και ανάλογα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης.

25 Στην παρούσα υπόθεση είναι φανερό ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν δεν αντικατοπτρίζουν τη σοβαρότητα των αδικημάτων. Έχουμε λάβει υπόψη τα ελαφρυντικά, όπως την έλλειψη προηγούμενων καταδικών και τη συμμόρφωση, όμως οι ελαφρυντικές αυτές περιστάσεις δε δικαιολογούν την τόσο χαμηλή ποινή. Βρίσκουμε ότι οι ποινές που έχουν επιβληθεί από το πρωτόδικο δικαστήριο είναι σαφώς ανεπαρκείς και πρέπει να αυξηθούν.

35 Σε κάθε κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή προστίμου £250 σε κάθε κατηγορία. Η έφεση επιτρέπεται και οι επιβληθείσες ποινές αντικαθίστανται ως ανωτέρω. Καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

40 *Η έφεση επιτυγχάνει. Οι ποινές αυξάνονται όπως πιο πάνω χωρίς διαταγή για έξοδα.*